

Aşk Kaleminden

– m tekaltun · 30 Ekim 2017

En sonundan başlıyorum kitabın bir de hayatın
Görenler beni pekte iyi durmuyor dese de
Başlıyorum dualarımın da en sonundan
Seyre dalıyorum hayretimin her gün daha da arttığı kainata
Sırları dökülüyor sanki avuçlarıma duaların
Günü birlik sevmelerin sıtması mı oldu bu çağ
Damlasın aşk kaleminden kitabıma şebnemler
Yürek bir defa vurunca toparlanır dağınık düşünceler

Kıymet bilenim der durur sevdam dudağı

Merdivenlerin

sayıları utanır yar ayağı değmezse
Vakti geçti, külhanbeyi naraları atmanın
Saati uykuya göre ayarlıyor bir adam
Sabahı da sevdanın inceden gülüşüne
Ayıklayıp duruyorum kem gözlerin bakışını
Birde sarıp sarmalayan bakışlarını
Konuşurum beni dinleyen bir taş yada bir ağaçla
Gülüşürüm masmavi gökyüzü ve denizle
Sarılırim beni sarıp sarmalayan rüzgarla
Dokunmaya kıyılmaz bazen bir gül dalında
Konuşurum yüreğime her vakit şifa veren ayetlerle
Gece sessiz mi sessiz
Bir hışırtı belki ayak sesi belki de bir yürek sesi
Yumulu durur bir gül sabahı beklemekte açmak için
Yumulu durur eller secdeleri beklemekte
Yaratanı unutmamış ise kul
Sevmelerin sıtma nöbeti tutar kelimeler endişeli
Sakınır durur bulaşmasın lekeli sözler dilaya
Uzak yerlerin kasveti hep iğneler durur yüreği
Baktım nidakârlar hep geç kaldılar
Baktım geç kaldılar bir gülün kıyamına...